

Василъ Левски,

I

Встала Гина вдовица
Съ четире дребни *сирака*:
Василчо, Петъръ и Христѣо
И Яна, тѣхна сестрица,
Въвъ личенъ градецъ Карлово.
А кой ли още не знае,
Гдѣ Карлово се намира:
Е тамъ — въ прочута Тракия,
Подъ стрѣмна Стара-Планина,
Въ раскошна райска долина,
Която *Стрѣма* наричатъ.
Но тази майка разумна
Не стрѣснѣла се отъ бѣднoсть:
На фурка прела, тѣкала;
Дѣцата дребни гледала,
Голѣми до катъ порастнѣтъ.
Когато всички порастли,
Тя ги по хора цѣнила,
Насъщний да си искарватъ
И занаяти да учѣтъ —
Полезни хора да станѣтъ.
Василя само не дала
Нито въ полето — *чифтъция*,
Нито подъ сухо — *терзия*;
Туку го майка пратила
На книга да се изучи.